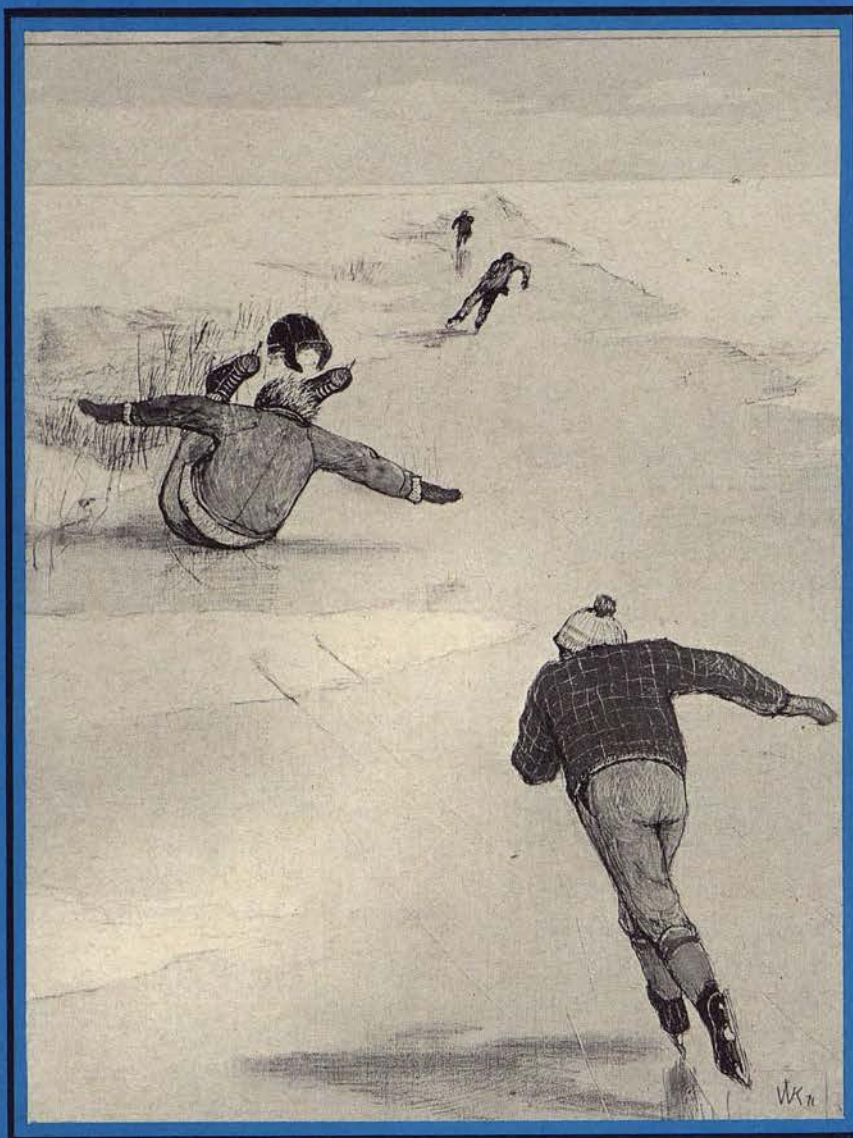

Зотплуйсь

Ч. 12 267

ГРУДЕНЬ — DECEMBER

1979

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Видас Головна Пластова Булава

Редагує Колегія у складі:

Тоня Горохович, Денис Беднарський, Дарія Даревич

"HOTUYS"

a Ukrainian Monthly Magazine for Children
published by Plast, Ukrainian Youth Ass'n,
2150 Bloor St. W., Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

**

*

Printed by Kiev Printers Ltd.

2466 Dundas St. West, Toronto, Ont. M6P 1W9

**

*

Second Class Mail — Registration Number 2529

KIEV PRINTERS LTD. — PHONE: 537-5572

Адреса Редакції і Адміністрації:

HOTUYS MAGAZINE

2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

Tel.: (416) 769-7855

Від 1 січня 1978 р. річна передплата "Готуйсь" виносить:
США і Канада — \$10.00; Австралія — рівновартість 10.00
амер. дол.; Велика Британія — 1.50 фунтів; Австрія —
75.00 шилінгів; Аргентина — 2 ам. дол. Німеччина — 15.00
нім. марок; Франція — 10.00 франків; Бельгія — 100.00
бел. франків.

Ціна одного числа \$1.00

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ГОТУЙСЬ"

що вплинули до 31 жовтня ц. р.

Юнан Андрій Ціховляс, Йонкерс, США — 5.00

Дарункові передплати в "Році Дитини"

Пл. сен. д-р Володимир і Марія М'ялковські,
Мюнхен, Німеччина, для Сестер Студиток в Ні-
меччині і для священика в Австрії.

● **Ілюстратори цього числа:** Оксана Борис, Дарія Бродгед, Марко Вандергайден, Дарія Даревич, Ніна Мудрин-Мриц, Меланя Павлів, Віра Яцин.

● **На обкладинці:** Хлопці на ковзанках — картина Василя Курилика.

ЗМІСТ

Сторінка

- 1 Н. Н.: Святий Миколай
М. М. М.: Грудень
- 2 Ян Микола сів зерна у серцях товаришів
- 3 М. П.: Сон Ганнусі
*: Сніг-сніжок
- 4 В. Селянська: Золотий воїн
- 5 П. Тичина: Як дуб з вітровієм бився
- 6 *: Чарівні слова
В. Сухомлинський: Списав задачу
- 7 Х. Смерчинська: Я була в Україні
- 9 Сторінки пластових малят: *: Осінь така мила
П.: Зайчик у саду
М.П.: Сніжинка
- 10 Брат. Олесь Данилюк: Петрусева скрипка
Сестр. Х. Хариш: Соняшник
- 11 Новацькі перші спроби:
Марко Чума: Сумна звістка з України
Ігор Юник: Моя автобіографія
Оксана Дупляк: Пан Грубий Квіточка
*: Нова радість (колядка)
- 13 Бібліотека Голубки-книголюбни
- 14 *: Маленьке насіння
- 15 Сестричка Даня Левицька: До табору
Сестр. Христя Хариш: Кульбаба
- 16 В. Сухомлинський: Хлопчик хотів приголубити
сніжинку
Новак Борислав Кіт: Новацький табір на оселі
"Батурин" — 1979 р.
Галерія "Готуйсь", Майстеркування

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Забілів від снігу гай —
Глянь! Йде Святий Миколай...
Йде з янголом ясеньким,
Усміхаючись миленько.

Він за нас все пам'ятає,
Нагороди зготовляє,
Нам даруночки приносить
В Бога за нас ласки просить

О, наш любий, святий Отче,
Згляньсь над нами! Найдорожчу
Радість нам велику дай:
Моли Бога за наш край!

Н.Н.

ГРУДЕНЬ

Заснула змучена земля
І грудя, як залізо, дзвонить —
Летять з вітрами по полях
Сніги в далекі перегони...

І снігом вкрилися хати,
Мороз на вікнах струже квіти,
В серпанку білім сад застиг —
І ждуть казок веселі діти...

Завдання пишуть школярі,
Книжки читають всі завзято —
А став замерз вже у ярі —
І знов совги та лещата...

І знову кожний вже піде
На сніг з лещатами й санками
І знову гомін загуде,
Як дзвін над рідними полями.

М.М.М.

**ВАКАЦІЇ У ГРУДНІ — НАЙКРАЩИЙ ЧАС, ЩОБ ЧИТАТИ
УКРАЇНСЬКІ КНИЖЕЧКИ!**

Як Микола сів зерна у серця товаришів

Щораз частіше діти розмовляють тепер про Свято-Миколаївські подарунки й представлення. Зани всі поприбігали на сходи, Роман почав:

— Я знаю, що мені принесе Святий Миколай! Цього року поїду перший раз на лещатарський табір. Напевне принесе мені лещатарські черевики.

— А мені, думаю, принесе ще один акварій для рибок. Мама дуже не любить так багато води в хаті й ще нових рибок. Але я люблю їх, маю багато різних, — захоплювався Богдан.

— Мені, — голосно, щоб усі чули, заявив Марко, — напевне принесе ще одну машину, а може навіть справжній поїзд з вагонами й рейками. Я бачив такі в крамниці, — сповіщав Марко.

— А в мене вже є і поїзд, і рибки й лещатарський цілий убір. Я не знаю, який буде мій дарунок. Може, хай принесе мені Миколай кріса. Хочу бути добрим стрільцем.

Микола сидів мовчки. Він думав про те, що чув у церкві минулої неділі, і про що була потім розмова з татом і мамою. Отець у церкві розповідав про сівача і зерно, що впало на камінь. А потім ще казав щось про Рік Дитини. Прийшов з наміром розповісти на сходинах про це

товаришам і братчикові. Чекав нетерпеливо на нього, бо не був певний, що все скаже добре.

— Братчику, братчику, а що вам принесе Св. Миколай? — побігли назустріч виховникові кількох новаків.

— Як я можу знати? Ей, хлопці, такі ви ласі на подарунки. Краще думайте про ройовий добрий вчинок.

— О, добре! — радісно вигукнув Микола. — Я маю щось сказати. Ми були в неділю в церкві, і там отець говорив про сівача з Євангелії. Ви знаєте, того, що сів зерно. І те, що впало на камінь, не виростало. Я тоді подумав, що є й люди з таким серцем, як камінь. І отець так казав. Христос завжди навчав, щоб любити й допомагати іншим. А як це є Рік Дитини, то хай наші серця будуть, як добра земля. Казав отець, і це й мої мама й тато кажуть, що ті люди, які дарують іншим, і що хочуть добро робити всім, ті люди щасливі. Хай би "Олені" були такими добрими.

"Олені" спочатку посміхалися. Але, коли братчик похвалив Миколу і розповів більше про Рік Дитини і про те, звідки береться щастя дитини, "Олені" повеселіли:

— Я не мушу мати ще одного акварія! — гукнув Богдан.

— А я обійдуся без нових черевиків. На мене будуть добрі черевики моєї старшої сестри, — погодився Роман.

— А я не хочу ніякого поїзда. І так повно тих іграшок в пивниці, — додав Марко.

Весело й у згоді закінчили "Олені" сходи. Напишуть до Отця Миколая, щоб замість їм, заніс подарунки тим дітям в Україні чи в інших країнах, які їх потребують.

А коли Микола прийшов на сходи перед святом Миколая, братчик Славко і

всі "Олені" стояли біля столика й відразу почали співати "Многая літа!" На столі лежала маленька іконка св. Миколая і картка паперу. На картці Микола прочитав такий віршик:

"Дорогий наш товаришу! В день Янгола Твого ми бажаємо Тобі щастя й здоров'я кріпкого!"

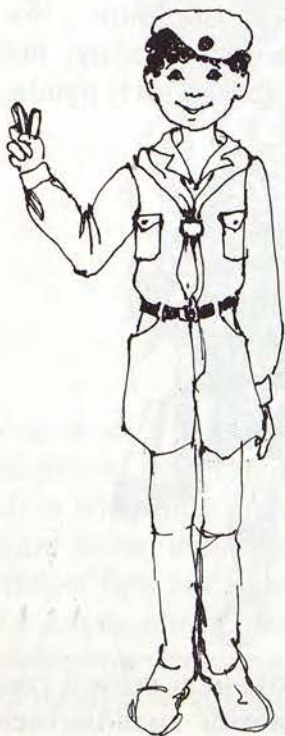
Микола змішався, не знав, що робити. Але по хвилині виймаючи з кишені гаманець, висипав усі гроші на стіл і сказав:

— Дякую вам, що так мене привітали. І за такий чудовий подарунок дякую. А ці мої ощадності хай будуть на початок нашого різдвяного доброго вчинку.

"Олені" почали докладати свої гроші, призначені на кукурудзу, картоплю чи воду. Сходи́ни закінчилися, хоч і в гаморі, бо кожний ще щось хотів сказати про подарунок внучатам Командира Романа Тараса, але як же успішно! "Олені" були щасливі!

Та найбільше переживав своє щастя Микола. Радів добрим вчинком роя, подарунком і тим, що він зумів бути сівачем, що добрим ґрунтом були серця його товаришів — новаків — "Оленів".

Сестрична Тоня

СОН ГАНУСИ

Вже Миколай на подвірку...

— Дайте, дайте мені зірку,
ту малесеньку!

Святий злинув ген на гірку,
зірвав з неба одну зірку,
ту срібнесеньку.

А я її за пазуху,
йду по сніжку, білім пуху:

— Тут, тут зірка є!

Та дивлюсь на зірку нишком,
моя зірка — ой, ой лишко,
дрібні сльози лє:

— Пощо держиш в себе,
таж на яснім, чистім небі
Я світила всім!?

Я злетіла знов на гірку
і вчепила ясну зірку
Нехай світить всім!
(м.п.)

СНІГ - СНІЖОК

Сніг-сніжок
Засипав поріжок,
Побігли ми погратися
У сніжки на лужок.

Наш загін
Біжить навперегін,

А снігу вже несипало
У лузі до колін.

З нами грай
Та снігу набирай,
На холод і на стужу* ти
Ніколи не зважай!

* Стужа — дуже зимна погода.

ЗОЛОТИЙ ВОЇН

Дід Гриць, той, що різбить топирці і скрині, розповідав Маркові, що в дебрах росте папороть з вогненним цвітом. Хто здобуде той цвіт, дістане силу ведмедя, зір сокола, швидність оленя, мудрість орла. Стане золотим лицарем та порятує свою землю. Багато пробувало дістати квітку папороті. Та всі, що йшли з нечистим серцем пропадали в борах, або верталися з порожніми руками.

Марко задумався і рішив піти й собі. Плай повів його долиною, та незабаром розширився у сільську дорогу. Деревагнулися обабіч дороги.

На дорозі стояли люди та дивилися очима повними надії на Марка. З однієї хати вибігла жінка:

— Скажи, чи ти золотий воїн, — спитала вона.

— Ні, — заперечив хлопець. Тоді всі посумніли. Жінки почали обтирати сльози.

Марко побачив церкву на горбку під спаленими липами, хотів зайти до неї. Та двері церкви були забиті дошками. Далі він побачив школу, вона теж була замкнена. Марко побіг щосили геть. Коли

пристанув, щоб глибше віддихнути, побачив довкола густий ліс.

— Тут певно росте цвіт папороті, — подумав. — Невже в мене чисте серце?

Нараз почув Марко хлюпотіння свіжого джерельця:

— Хлюсь, хлюбов, хлюсь!

Вранці Богу молюсь. —

Хлюсь — хлюсь, хлюбов...

Перше діло — любов!

Марко пригадав собі, що ще сьогодні не молився. Зараз таки став навколішки біля джерельця, перехрестився та змовив "Отже наш" і "Богородице". Коли підвівся, запримітив малу сарну, що пручалася, заплутана в довгім вітті кущів.

Здалека вже трубили ловецькі роги й гавкали собаки. Марко допоміг визволитися

сарні і вона побігла в гущавину. Тоді навколо хлопця задзвонили лісові дзвіночки:

— Дінь, дінь, делень,
Поспішай; минає день!

Марко послухав та пішов швидким кроком шукати цвіту папороті. Не барився, не оглядався, а все йшов вперед. Нараз з'явилася перед ним Ясна Пані. Вона держала в одній руці полум'яний перстень з червоним жемчугом.

— Вибери собі одну з цих двох речей! — сказала вона. Та нараз заспівала над Марком голубопера сойка:

— Цить-тірілі-віть!
Що жемчуг, то не цвіт!
Віть-тірілі-цить!
Дороге не блищить.

І Марко вибрав цвіт. Як тільки взяв він його в руку, задрижала земля. Він побачив на собі золоту зброю, почув під собою білого коня і стрібні стремена під

ногами. Ліс розтаяв, мов сніг. Знов появилось село, та вже не сумне, як давніше. Хлопці дзвонили у дзвони на дзвіниці, дівчата гралася в піжмурки на горбі. Двері церкви були широко відчинені. Перед вітварем горіла червона лямпадка. Діти вибігли з шкільного подвір'я та почали бігти за Марком, кличучи:

— Золотий воїн! Золотий воїн!

Павло Тичина

ЯК ДУБ З ВІТРОВІЄМ БИВСЯ

(Казка)

Не одне уже століття
Дуб стояв, простерши віття,
Весь в корі, як у броні,
Трудні роки, ночі й дні.
Батьком був він Клену й Глоду,
Всім давав він прохолоду,
Кожен знав: хай грім гримить —
Дуб од бурі захистить.

Ось минуло ще століття...
Й розгулялось лихоліття:
З півночі з-під білих вій
Хижо глянув Вітровій.
Глянув, станув, розігнався —
Дуб зелений захитався.
Йде і йде на Дуба в бій

Розбишана Вітровій,
 Хижо, люто налітає
 Листя на льоту хватає:
 Тільки Дуб стоїть, не гнеться,
 Силі Вітру не дається.
 Ох же Вітру і досадно!
 Закружляв він листопадно,
 Та не вдержавсь на нозі
 Й опинився у грязі.
 — Ех ти, Вітре-Вітровію,
 Сам собі зламав ти шию... —
 Так промовив Дуб могутній,
 І про день свій про майбутній
 Взявся думати-гадать
 Та ще й вітами гойдать.

ЧАРІВНІ СЛОВА

(Англійський народний віршик)

До всіх сердець, як до дверей,
 Є ключики малі.
 Їх кожен легко підбере,
 Якщо йому не лінь.
 Ти, друже, мусиш знати їх,
 Запам'ятать не важко:
 Маленькі ключики твої —
 "Спасибі" і "Будь ласка!"

СПИСАВ ЗАДАЧУ

Павлик прийшов до школи дуже стурбований. Дома він довго сидів над задачею й не міг розв'язати її. Тепер він прийшов до школи, щоб у когось списати завдання. Бо працювати сам Павлик не любив.

Прийшла Зіна. Вона добре вміла розв'язувати задачі. Павлик запитав у неї:

— Зіно, на скільки питань задача?

— На троє, — відповіла Зіна. — Хіба ти не розв'язав?

— Не вийшла... Дай, Зіно, списати...

— Ой, Павлику, чому ти сам не хочеш працювати? — запитала Зіна.

Вона дала йому свій зошит. Списав одну дію, другу, перейшов до третьої. В третій дії він помітив у Зіни помилку. Там, де треба було написати 23, Зіна написала 32.

У своєму зошиті Павлик написав правильно, а Зіні не сказав, що в неї помилка.

Учителька збрала зошити для перевірки.

Наступного дня вона принесла зошити.

— У Павлика — дуже добре, — сказала вчителька. — Молодець, Павлику, добре попрацював над задачею. А в тебе, Зіно, — добре. Помилку допустила...

Зіна поблідла. Вона глянула на Павлика. Павлик почервонів і схилив голову над столиком.

Василь Сухомлинський

Я БУЛА В УКРАЇНІ

Цього літа я з мамою поїхала в Україну. Я нетерпеливо чекала на цю подорож, бо хотіла зустріти свою родину, як також побачити всі ці місця, про які вчилася на лекціях українознавства.

Перше місто, яке ми відвідали — це був Львів. Тут живе наша родина і ми більшість часу перебули з нею. Дуже приємно було мені зустріти рідних, яких я перший раз запізнала. Вони дивувалися, що я вмю говорити по-українському.

Загальний вид на нияжий город Львів

У Львові ми оглядали гарний музей Івана Франка, який знаходиться в цьому будинку, де довгий час жив поет. Бачили ми там багато речей, навіть те ліжко, на якому помер Іван Франко. Їздили ми на Високий Замок і звідти оглядали широкий, розлогий Львів. Високий Замок — це гора, на якій стояв замок короля Данила. Моя тітка повела нас також на старинний Личаківський цвинтар. Там поховані — Франко, Шашкевич та славна співачка Соломія Крушельницька. Були ми також на могилі композитора Володимира Івасюка, якого недавно замордували большевики. Могила ця все покрита свіжими квітами, які щодня приносять люди, бо кожного вечора большевики всі квіти викидають на сміття. У неділю ми ходили на Службу Божу до собору св. Юра. Церква була набита людьми, які дуже побожно молилися. Було й багато молодих. На

стінах у церкві прекрасні ікони прикрашені вишиваними рушниками. Тут усе дуже чисте і гарно утримане.

Пам'ятник на могилі Івана Франка у Львові

Дуже шкода було мені покидати Львів і свою родину, та я обіцяла їй скоро вернутися.

Далі ми відвідали Ялту на Криму. Це прекрасне місто з чудовою природою. Тут я купалася в Чорному морі і думала про це, що колись тим морем плавали козаки на чайках.

Пам'ятник Т. Шевченкові у Києві

Хрещатин — головна вулиця в Києві

Наша родина досить багато подорожує і я вже мала нагоду бачити різні міста в різних країнах. Та, коли ми приїхали до Києва, я рішила, що наша столиця — це одне з найкращих міст у світі. Шкода тільки, що на вулиці в Києві не чути української мови. Місто велике, будинки гарно утримані, вулиці широкі і всюди повно зелені. Мені було цікаво побачити давню браму до столиці — Золоті Ворота. На жаль, з них уже небагато залишилося. Цікаво було оглянути Печерську Лавру. Там ми спустилися глибоко під землю і оглядали печери, де жили колись монахи. Бачили ми труну Нестора Літописця.

Відвідали ми також собор св. Софії. Це був соняшний день і золоті бані собору сяяли ясно. В середині церква прекрасно розмальована і в ній спочиває князь

Ярослав Мудрий. Сьогодні св. Софія — це тільки музей, а не діюча церква.

Собор Св. Софії у Києві

У Києві їздили ми теж кораблем по Дніпрі. Дніпро — чудова ріка і всюди на її берегах блистять бані церков.

Два тижні прогулянки по Україні швидко проминули і ми мусіли вертатися до Канади. Шкода було мені, що не побачила я ще більше цікавих, історичних місць України. Але всім нам відомо, що не скрізь дозволено туристам роз'їжджати.

Дай, Боже, всім нам діждатися скоро кращих часів — волі України!

Христя Смерчинська

Сестричка Христя Хариш

Кульбаба-баба
Хитра маленька,
В неї голівна
Ще золотенька.

КУЛЬБАБА

Сонце загірло
Квітка доспіла
Гляньте! Кульбаба
Вже посивіла.

Сторінки пластових малят

ОСІНЬ ТАКА МИЛА...

Осінь така мила,
осінь
славна.
Осінь матусі їсти несе:
борщик у горщику,
нашка у жменьці,
скибка у пазусі,
грушки в фартушку.

ЗАЙЧИК У САДУ

Сніжок білий, сніжок синій,
там чорніє ліс,
зайчик звістку зайченятам
про мене поніс.

А я біжу швидко в хату,
про поріг забув:
— Ганю, Славцю, мамо, тату,
у нас зайчик був!

(п)

СНІЖИНКА

Не пади, сніжинко
та на моє личко,
бо моє личенько
рум'яне, тепленьке.

Не пади, сніжинко,
на мою хустинку,

бо я хустиноньку
в теплій хаті скину.

Упадь там далеко,
де люди не ходять,
де сірі зайчатка
в сивих штанцях бродять.

(мп)

ПЕТРУСЕВА СКРИПКА

Давно-давно в далекій країні, у Швеції, жив хлопчик Петрусик. Походив він з бідної родини, але вмів дуже гарно грати на скрипці й був мудрою та доброю дитиною. Коли грав, люди слухали, мов зачаровані. А й тварини піддавалися чарам його гри. Коли заходив часом на край лісу й вигравав свої улюблені мелодії, звірята збігалися до нього й співали разом зі скрипкою.

Недалеко від Петрусєвого села на хуторі жив багатий чоловік — Пан Захланний. Він нічого не любив, крім грошей та свого пса Вовка. Жив тільки з псом і своєю дружиною, не мав ніякого контакту зі світом.

Одного дня пропав десь Вовк — пес Пана Захланного. Шукав за ним довго, але безуспішно. Петрусєв довідався про це й хотів допомогти Панові Захланному.

“Мені дуже жаль песика” — говорив усім. — “Може на мою гру він прийде”.

Пішов Петрусик у ліс. Заграв на своїй скрипці. Прийшло дуже багато звірят, а між ними і Вовк. Він довго сидів біля Петрусєва, а потім пішов з ним до хати Пана Захланного. А коли заграв Петрусєв на

скрипці при Панові Захланному і його дружині, то вони не знали, як йому й дякувати:

— Та ти, хлопчику, приніс нам велику радість! Це така приємність слухати твоєї гри. Чи міг би ти частіше до нас приходити в гостину- Я хочу запросити гостей, багато людей. Хай вони почують твою гру.

— Дякую, Пана Захланний, я люблю грати. Радо прийду, — радісно відповів Петрусик.

Відбулася гостина. А на ній були не тільки сусіди, але й гості з далєких міст. Всі не могли нахвалити Петрусєву гру.

Згодом Пан Захланний зачав запрошувати гостей щосуботи. Прибувало багато, щораз більше людей. Всі полюбили і Петрусєва, і Пана Захланного, дякували за приємність чути чудову гру Петрусєва на скрипці. І так малий Петрусик і його скрипка змінили вдачу й спосіб життя Пана Захланного та його дружини.

СОНЯШНИК

Любим соняшник за те,
Що так соняшно цвіте;
Любить сонце золоте
І за ним усюди йде.
Вранці дивиться на схід,
А як зверне на обід —
Піднімає вгору цвіт.
Все за сонцем, слідом слід.
А як сонце спати йде,
Сам тужливо ранку жде,
Поки сонце знов зійде.

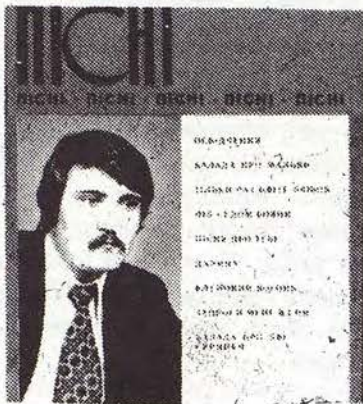
Сестричка Христя Хариш

Новацькі перші спроби

СУМНА

ЗВІСТКА

З УКРАЇНИ

Я хочу вам розповісти про дуже сумну подію, яка недавно сталась у Львові.

Молодий композитор Володимир Івасюк вийшов 23 травня цього року з хати й пішов до консерваторії. Коли вийшов, на нього чекало авто. Його забрали якісь люди й кудись повезли. Кілька тижнів потім знайшли його побитим і повішеним на дереві в лісі в забороненій зоні. КГБ замордували талановитого молодого композитора В. Івасюка.

На його похороні з'явилося десять тисяч людей.

Івасюк написав такі пісні: "Червона рута", "Два перстені", "Водограй", "Пісня буде з нами", "Мальви" та інші.

Всі дуже люблять ті пісні. І на могилі його завжди багато квітів.

Я прочитав про це все у газеті й написав до "Готуйсь", щоб і новани та новачки знали, що діється в Україні.

Новак Марко Чума, Торонто

МОЯ АВТОБІОГРАФІЯ

Моя мама Галя Яворська (пізніше вона стала Юник) народилася 1935 року на Харківщині у містечку Зміїв. Коли мамі було 6 років, вибухла друга світова війна. Під час війни моя мама й бабуся та дідусь (вони ще живуть) переживали різні страхиття такі, як — голод, переходи різних військ, бомбардування, страшний холод.

Мама і тато. Ігор має клопіт...

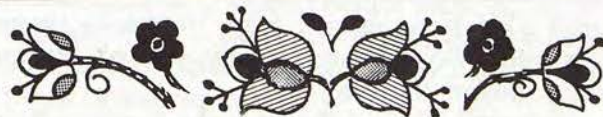
При відступі німці вигнали всіх мешканців з містечка до іншого села, віддаленого двадцять кілометрів. Вони мусіли йти пішки й могли взяти з собою лише те, що можна було нести в руках. Звідтам вони поїхали кіньми далі й далі аж поки опинилися в Німеччині в таборах праці. Коли американці завоювали Німеччину, випустили робітників на волю. Моя мама поїхала до Бельгії, де її тато (мій дід) працював у копальні вугілля. А потім всі вони переїхали до Канади у 1951 році.

Спочатку тут було тяжке життя, а пізніше краще.

Мій тато — Микола Юник народився у 1931 році у селі Лисятичі Стрийського повіту. Москалі зближались до Лисятич і тато з родиною виїхав на Захід.

Ігор з мамою

ПАН ГРУБИЙ

Жив собі колись Пан Грубий. Він дуже любив їсти.

Одного разу він пішов до крамниці і купив собі 5 тортів, 3 пироги, багато м'яса, 11 картопель, 26 булок, 14 морков, 15 яблук, 12 помаранч і одного банана!

Як він прийшов додому, то з'їв багато м'яса і всю картоплю. На додаток він з'їв 5 тортів і 3 пироги.

Незабаром Пан Грубий був знову голодний. На великий полуденок він з'їв 26 булок, 14 морков, 15 яблук і 12 помаранч.

Він хотів, було, з'їсти й банана, але не міг.

Завжди як він хотів узяти банана, та банан утікав від нього. Банан скочив на крісло і сказав: "Ти мене тут не можеш дістати". Потім банан пішов на стіл і сказав: "Я дуже швидкий". На долівці банан сміявся: "Ти мене ніколи не зловиш!". Пан Грубий пробував зловити банана, але не міг.

На долівці в куточку спала киця Пана Грубого. Вона пробудилася і зловила банана. І з'їла його. Пан Грубий цього не бачив.

Коли ви підете до хати Пана Грубого, то побачите, що він і досі шукає банана.

Оксана Дупляк

КВІТОЧКА

Колись жила собі невеличка рибка. Її ім'я було Квіточка. Квіточка мала сестричку Леся і братчика Лесика. Вони були дуже сумні, бо Чорна з'їла їхню маму і тата. Чорна — це велика риба. Вона завжди полювала на меншу рибу, ловила її і їла.

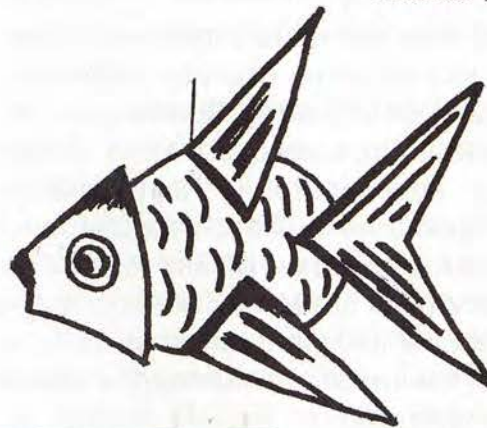
Квіточка, Леся і Лесик дуже боялися Чорної. Всі боялися Чорної. Квіточка, Леся і Лесик

думали, що їм робити. Вони думали і думали. Тоді Леся щось вирішила. Вона сказала:

— Ходім до чарівниці, вона нам допоможе!
І вони пішли.

Чарівниця питала їх, чому вони прийшли до неї, і вони їй розповіли чому. Чарівниця обіцяла їм допомогти. Вона почала мішати у старім горшку різне зілля. До того горшка поклала також іграшку. Ця іграшка виглядала, як риба. Чарівниця сказала Квіточці занести це все туди, де жила Чорна. Чорна була голодна. Вона все поїла і вмерла. А всі риби були веселі.

Оксана Дупляк

НОВАЯ РАДІСТЬ

(Колядка)

Новая радість з неба загостила,
2. Пречиста Діва Сина породила.

У Вифлеємі, місті, дуже рано,
2. Вітати Христа пастирям назано.

Звізда на небі ясна засіяла,
2. Царів персидських к Нему провонала.

Принесли Йому: миро, ладан, злато,
2. За це прийняли небесну заплату.

Ірод лукавий з цього засмутився,
2. Що Цар Предвічний на світ народився.

Назав жовнірам повсюди шукати,
2. В пень отрочата дволітні стинати.

А Йосиф старець Діву забирає
2. І до Єгипту з Христом утікає.

Нехай же Ірод вічно погибає,
2. Наш молодий Цар всіх нас потішає.

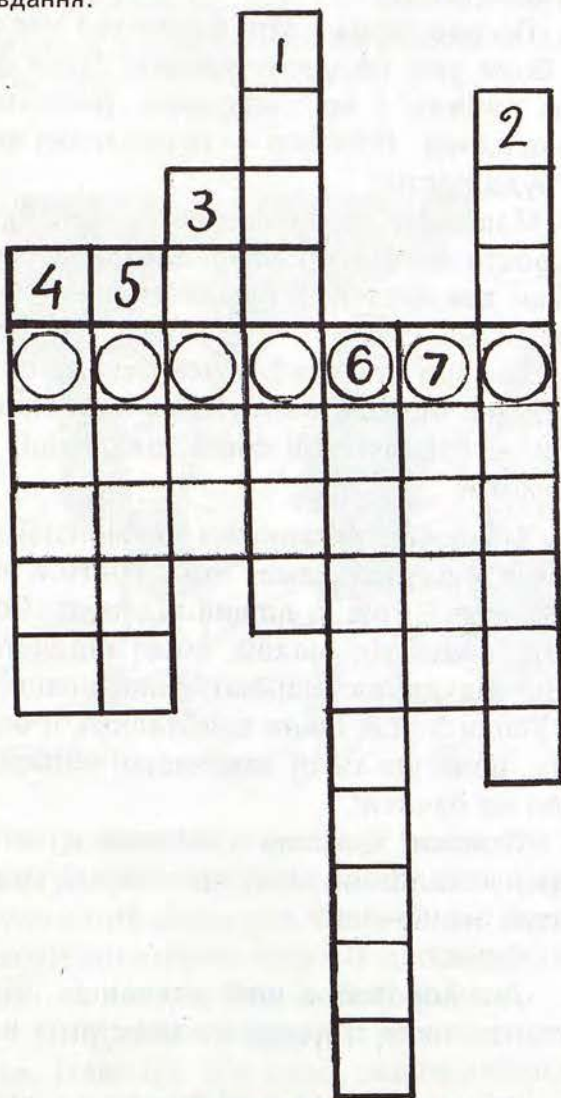
Ми нині з Ним враз щиро веселімся,
2. Різдву Його всі низько поклонімся!

Щоби нам зволив вік щасливий дати,
2. А по смерті з Ним в небі царствувати.

Дорогі Діти!

Школярини, що люблять українську мову!

Прийшла зима! І діти будуть читати в школі різні оповідання про зиму. Одне з них може бути "Морозенко". Вам можливо буде виконати оці завдання:

1. Догадайтесь, які слова треба вписати у клітинки й нола на рисунку.

2. Казкові образи в оповіданні "Морозенко", яким належать слова:

Віхало! Віхало!

Наше любе віхало!..

Прийди ти до нас

Звеселити нас!

3. Казковий образ в оповіданні "Морозенко".

4. Антонім до слова ЧОРНИЙ. Інакше, тобто повне ім'я автора оповідання "Морозенко".

5. Автор оповідання "Морозенко".

6. Зіставлення двох предметів чи явищ за їх спільними ознаками.

7. Персонаж оповідання "Морозенко" Пана-са Мирного.

Якщо вірно будуть вписані слова, то по горизонталі можна буде прочитати ім'я персонажа, якому належать слова: "Морозе, Морозенку! Пусту мене до хрещеного батька. Я тільки до нього одного піду посипати і, що випосипаю, віддам тобі половину".

II. Спишіть, вставляючи пропущені слова.

Орест був таким чудовим плавцем, ... з ним ... у морі не міг змагатися. Він дуже любив море, на березі ... виріс. Орест таюж гаряче любив свого дідуся, ... мав героїчне минуле. Дідусь залюбки любить ... Орестові про свої молоді роки. Цікаве було ... Орестового діда. Він був січовим ..., довго перебував на ..., мав багато незабутніх ... у своєму житті.

Вітаю Вас з першим снігом — Готуйсь!

Ваша Голубка-Книголюбна

МАЛЕСЕНЬКЕ НАСІННЯ

Осінь! Сильний вітер віє та й розвіває насіння з квіток далеко, далеко. Одна насінина малесенька, значно менша від інших. Чи вона витримає подорож з іншими?! Куди вони всі летять?

Одна насінинка летить вище за всіх. Високо, високо! Вона зависоко летіла і соняшні промені її спалили. Малесенька насінинка летить далі з іншими.

Одна насінинка залетіла на високу льодову гору. Лід там ніколи не топиться і насіннячко замерзає. Решта насіння летять далі, але малесеньке насіннячко так швидко не летить, як інші.

Тепер насіння летять через океан. Одна насінина падає у воду і топиться. Решта летять далі..., але маленька насінина так високо не летить.

Інша насінинка заблудила в пустині. Там гаряче і сухо, вона там рости не може. Летить далі, але дуже низько.

Нарешті вітер перестає віяти, і насіння падають у землю. Прилетіла пташка і з'їла одну насінинку,... але маленької ні, бо вона її не побачила.

Зима!

Після довгої подорожі насіння оселилися. Вони нібито заснули в землі, а сніжок прикрив їх своїм пухом. Голодна мишка теж живе в землі і їсть насіння на обід. Малесенької насінинки вона не з'їла, бо її не бачить.

Весна!

Сніг топиться. Сонце сяє! Дощик іде. Насіння пучнявіють. Вони вже не насіння, але рослинки. Рослинки пускають коріння в землю і пагінці до сонця і повітря. Одна рослинка росте швидше від усіх. Це бур'ян. Він відбирає сонце і дощ від меншої рослини. Та рослинка в'яне! Маленька насінинка ще навіть не почала рости. Поспішай, бо буде запізно! Нарешті починає рости!

Погода гарна і діти бавляться надворі. Вони теж на весну чекали! Одна дитина вибігла і не завважила рослинки, стала на неї. Пропало — та рослинка вже не буде рости.

Маленька рослинка росте, але сусідня росте багато швидше. Маленька має тільки три листки, а сусідня пучок і вже й квітку!

Але що сталося? Чиясь рука простягнулася і зірвала квітку! Хлопчик зірвав квітку і подарував її своїй товаришці!

Літо!

Маленька рослинка з найменшою насінини лишилася сама. Вона росте й росте! Сонце її гріє, а дощик підливає. Вона росте вище від людей, вище від хати і вище від дерев. Нарешті вона розцвілася. Люди з усіх боків прибувають її оглянути. Вони ще такої величезної квітки ніколи не бачили!

Пташки, бджілки і метелики квітку відвідують. Вони такої прекрасної квітки ніколи не бачили.

Осінь!

Дні коротші, а ночі холодніші. Вітер розвіює листя з дерев і пелюстки з квітки.

Вітер сильніше дує! Він трясє квітку. Вже всі пелюстки облетіли і насіння висипалося!

І знова вітер несе насіння далеко, далеко!

Переклад з англійської мови

ДО ТАБОРУ

Андрій та Івась були дуже добрими товаришами. Всюди разом ходили, все разом робили. Два товариші ходили також до Пласту, а цього року планували їхати на новацький табір. Вони були в таборі минулого року й дуже приємно проводили там час. Новакі здобули по дві вмілості та перейшли історичну гру "Отрок". Обидва хлопці радо чекали літніх вакацій. Батьки хлопців погодилися пустити новаків до табору, але під однією умовою, — новакі мали принести добрі свідоцтва при кінці року.

Це не була штука для Івася. Він завжди добре вчився. Але Андрієві — це не було легке завдання. Йому тяжко було завоювати математику. З цього предмету ніяк не міг дістати доброї оцінки.

Він дуже зажурився, мало що не плавав. Івась же був дуже задоволений. Коли ж побачив Андрієве сумне обличчя, сказав:

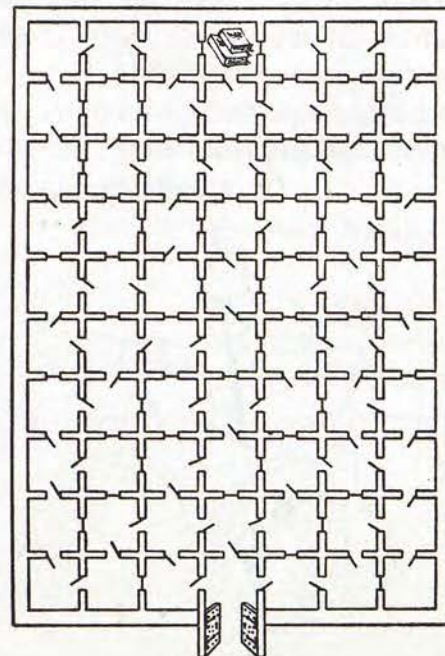
— Не сумуй, Андрію! Я тобі допоможу з математикою. Будемо разом її приготувляти.

Андрій відразу зрадів, що поїде в табір. І ми можемо бути певні, що він подякує Івасеві за це, за його дуже добрий вчинок на першому таборовому новацькому вогникові.

ПОМОЖІТЬ КАЛИНІ!

Знайдіть на малюнку, куди мусіла йти Калина, щоб дістатися до українських книжок?

(Порав братчик Ірко)

ХЛОПЧИК ХОТІВ ПРИГОЛУБИТИ СНІЖИНКУ

З неба летіла на землю сніжинка. Вона була легка, ніжна, прозора, мов пухляк. І гарна, мов зірка.

На землі стояв хлопчик. Він побачив, як падає сніжинка. Хлопчик думав: Ось впаде комусь під ноги, і її затопчуть.

Ні, не треба падати сніжинці на землю. Не треба її затопувати.

Хлопчик простяг долоню. Він захотів приголубити сніжинку. А вона впала на теплу, добру руку хлопчика й розтала. Хлопчик з жалем дивиться на руку. На долоні блищить крапелька, мов сльозинка.

В. Сухомлинський

**НОВАЦЬКИЙ ТАБІР
НА ОСЕЛІ "БАТУРИН" — 1979**

Оселя "Батурин" є в горах провінції Квебек на південь від Монреалю. Цього року новацький табір був для мене інакший. Я вже був відважніший в таборі. Зі мною була теж моя сестричка Зорянна.

Наша комендантка пл. сен. Ірина Павлів і бунчужний ст. пл. Андрій Мончак разом з братчиками та сестричками приготували для нас різноманітну програму.

Один з цікавих пунктів програми — це була нагода бачити посвячення таборової церкви ім. св. Володимира і Ольги. Церква збудована з дерева в бойківському стилі. Мій тато народився на Бойківщині. Нам було дуже цікаво бачити, як робітники вішали великий дзвін на дзвіницю, а також і чин посвячення Церкви. Посвячував її єпископ Ізидор при співучасті священників, новаків і новачок, батьків, гостей та пластових провідників з Торонта.

До швидкої зустрічі в оселі "Батурин" у 1980 році!

Готуйсь!

Нован Борислав Ніт (8 р.)
Рій "Лиси", Оттава

ГАЛЕРІЯ ГОТУЙСЬ

Дорогі Читачі!

Настав останній місяць Міжнародного Року Дитини. Сподіваємося, що Ви мали нагоду довідатися хоч дещо про цей особливий для дітей рік. Дещо з цього Ви запам'ятали, бо були на святкуваннях його, чули про нього в школах і в Пласті.

Щоб у "Готуйсь" залишився слід про Міжнародний Рік Дитини, намалюйте дітей різних рас, національностей, герби, одяги, відзнаки, краєвиди з країн їхнього походження, вигляд хати, пам'яток тощо. Було б цікаво подати в "Готуйсь" такі рисунки й малюнки, які Ви виконаєте, порозумівшись із своїми товаришнями й товаришами інших національностей. Якщо Вам трудно намалювати щось, опишіть словами. Це буде дуже цікаво й корисно для читачів нашого журналу. Чекаємо! Готуйсь!

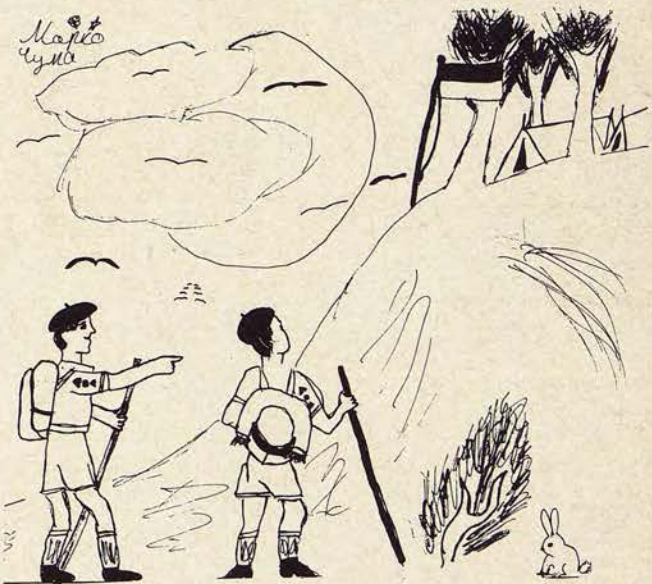
Сестричка Одарна

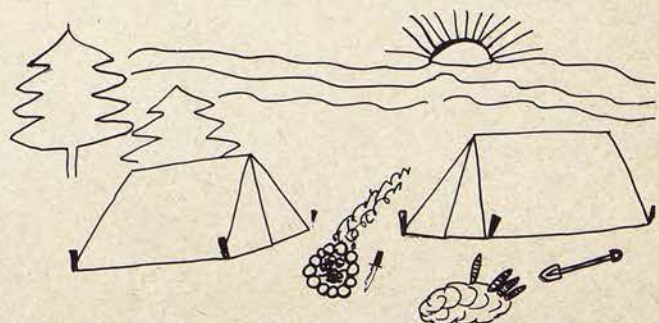
"Мама і діти" — рисунок Марка Чуми — Торонто

Рисунок Х. Гуцуляк: "Польова царівна" — Торонто

"У таборі" — рисунок Марка Чуми, Торонто

"У таборі" — рисунок Тараса Зомерса

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:
HOTUYS MAGAZINE

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.00

ЯК ЗРОБИТИ

ІГРАШКИ З ЛУШПИНИ ЯЙЦЯ

Потрібно:

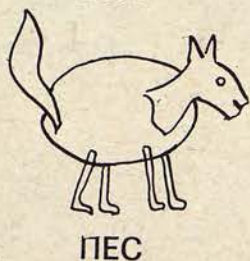
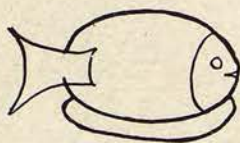
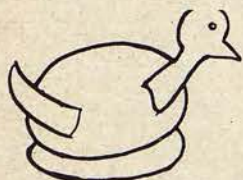
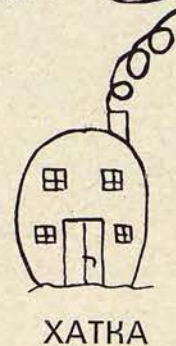
Шкаралупок з яєць, вати, паперу, ниток, дротиків з щіточкою (як для чищення люльки).

Як зробити?

Приготовити чисті шкаралупи, приклеїти відповідні, гарно намальовані частини птахів, тварин чи хатинки, як показано на рисунках.

ПТАШКА ПІД ЧАС ЛЕТУ

Трьох братів — всі однакові. Але один з них таки інший. Знайдіть різницю!

